

Góra Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Góra Przemienienia nr 1 (544) 5 stycznia 2014 r.

Klerycy z naszej parafii już w sutannach

Kl. Szczepan Wiśniewski i kl. Szymon Kot w stroju duchownym, fot. ks. Tomasz Grzywina

Na karuzeli czasu, której sens stanowi Bóg

Kilka dni temu zapukał do drzwi naszego życia Nowy Rok 2014. Jak szybko i niepostrzeżenie płynie czas! I znów jesteście starsi, przybyło nam życiowego doświadczenia, ale też zmarszczek na twarzy i siwych włosów. Upływający czas zmusza nas do zadania sobie pytania o sens naszej drogi, o wartość podejmowanych decyzji i kierunek naszego postępowania. Spróbuję w tym rozważaniu zastanowić się nad tymi problemami.

Nie ulega wątpliwości, że życie człowieka na Ziemi (piszę dużą literą, jak poetka) może być pasjonujące i wyjątkowe. Pisze o tym nasza noblistka Wisława Szymborska w wierszu „Tutaj”:

*Nie wiem, jak gdzie,
ale tutaj na Ziemi jest sporo wszystkiego.*

*Tutaj wytwarza się krzesła i smutki,
nożyczki, skrzypce, czułość, tranzystory,*

zapory wodne, żarty, filiżanki.

Może gdzie indziej jest wszystkiego więcej,

tylko z pewnych powodów brak tam malowideł,

kineskopów, pierogów, chusteczek do łez.

Jest tutaj co niemiara miejsc z okolicami.

*Niektóre możesz specjalnie polubić,
nazwać je po swojemu
i chronić od złego (...).*

*I jakby tego było jeszcze za mało
Kręcisz się bez biletu w karuzeli planety,*

a razem z nią, na gapę, w zamieci galaktyk,

przez czasy tak zawrotne,

*że nic tutaj na Ziemi nawet drgnąć
nie zdąży.*

z naszą Planetą, na karuzeli Wszechświata przestrzeni i czasu. Co więcej, mamy świadomość przemijania, która odróżnia nas od innych bytów, w tym nawet najinteligentniejszych ze zwierząt. Gdzie jest sens nieustannego ruchu tej karuzeli? Poetka nie wie, choć zachwyca się wszystkim, co istnieje na Ziemi, począwszy od wytworów ludzkich rąk, jak krzesła czy filiżanki, aż do nieuchwytnych (choć pewnych) uczuć, jak smutek czy czułość. My, chrześcijanie, możemy pójść krok dalej i powiedzieć więcej – to wszystko jest darem Boga dla nas, ale i zadaniem, postawionym przed każdym z nas. Mamy za zadanie tworzyć, rozwijać się, produkować, eksperymentować, ale także kochać i doskonalić się w miłości. A gdy nadejdzie kres i zatrzyma się karuzela istnienia, powinniśmy stanąć przed Stwórcą z pełnymi dobrych uczynków rękami i kochającym intensywnie sercem.

Na tym właśnie polega chrześcijańska mądrość, ta mądrość, którą chwala mędrzec Syracydes w I czytaniu (Syr 24). Współczesny świat ciągle cierpi na niedobór tej cnoty, a kręcąc się na karuzeli czasu wielu ludzi zapomina o pomnażaniu dobra i świętości. Wirując w świecie pełnym pokus i przyjemności łatwo może nam zakręcić się w głowie. W naszym świecie jest wiele przedmiotów: tranzystorów, kineskopów, smartfonów, tabletów, samochodów, żagliówek; ale jest też wiele smutków i chusteczek do łez. Jak odnaleźć w tym wszystkim mądrość i prawdziwy sens?

Musimy szukać źródła, a także oceanu, do którego wpływa strumień życia. Pismo święte ukazuje nam te miejsca. Źródło i początek wszystkiego to Bóg – „Na początku było słowo” (J 1,1) – „W Nim było życie” (J 1,4). „On wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani” (Ef 1,4). On zaplanował wszystko doskonale, najlepiej,

jak było to możliwe. Dał nam życie i rozum, abyśmy mogli się rozwijać, a serce i uczucia, abyśmy mogli kochać. Dał nam dar wolności, błogosławiony i „przeklęty”, dzięki czemu możemy decydować o przyszłości, ale także wybierać grzech. Przewidział dla nas szczęśliwą wieczność, ale pod warunkiem, że sami się na nią zdecydujemy i wybierzemy tylko dobro i miłość. To jest cel kręcenia się karuzeli życia. „W Nim było życie” i w Nim jest życie! „Ja jestem Drogą, Prawdą i Życiem” (J 14,6) – mówi nam Chrystus. W Nim jest spełnienie naszych marzeń, pragnień, snów. Wybierajmy więc Boga z miłością i radością, bo na tym polega prawdziwa mądrość, której nam trzeba.

Nowy Rok niesie ze sobą mnóstwo wyzwań i zadań. Nieraz kręci się nam w głowie od planów, pomysłów i wyznaczonych sobie celów. Pamiętajmy zawsze, że nad tym jest Bóg. On daje nam czas i wzywa, aby go dobrze przeżywać, aby uświęcić każdą godzinę. Nie marnujmy więc żadnej ulotnej chwili, a tym bardziej nie dajmy swojego życia na pastwę grzechu. Żyjmy pięknie, z Bogiem, bo jesteśmy dziećmi Bożymi. Kto w każdej chwili postępuje tak, aby nie wstydzić się Boga, ten uświęca czas i gdy nadejdzie chwila zatrzymania tej „karuzeli czasu” zeskoczy prosto z niej w ramiona kochającego Ojca.

Rzeczywiście, kręcimy się wraz

Ks. Tomasz Grzywna

Zbierzcie pozostałe ułamki.....	2	Klerycy naszej parafii już w sutannach.....	12
W NUMERZE			
PORODZIŁA – OWINEĘŁA – POŁOŻYŁA.....	3	Dzień wspólnoty dla „Ruchu Światło - Życie”.....	14
ROK PAŃSKI 2013.....	6	Adwentowa zbiórka.....	15
Chrztzy, śluby, pogrzeby roku 2013.....	10	Ogłoszenia i intencje.....	16

PORODZIŁA – OWINEŁA – POŁOŻYŁA

(Boże Narodzenie 2013 roku: Msza w nocy)

Narodzenie Pana Jezusa jest faktem historycznym. Św. Łukasz Ewangelista przytacza fakty historyczne, ramy które pozwalają na dość dokładną datę narodzenia zapowiadanego przez proroków Mesjasza. Spisy ludności miały raczej charakter lokalny. Zarządzający danym terenem chcieli dowiedzieć się ilu jest mężczyzn zdolnych do pójścia do służby wojskowej, od ilu obywateli można ściągać podatki, aby określić budżet dla danego rejonu czy danej krainy. Spis dotyczył tylko mężczyzn. Tym razem cesarz August nakazał dokonać spisu ludności w całym państwie. Obowiązywała zasada, że każdy musiał zapisać się w miejscu swego urodzenia. Józef pochodził z Betlejem. Żydzi byli mocno przywiązani do miejsca swego urodzenia.

Betlejem leży ok. 9 km na wschód od Jerozolimy. Nazwa „Betlejem” oznacza tyle co „dom chleba”. Bywa także nazywane mianem Efrata, gdyż tam zamieszkiwało pokolenie Efrata¹. Z Betlejem wywodził się królewski ród Dawida. Była to miejscowość mało znacząca, a przy tym niewielka. W tym samym czasie kiedy to działał wielki prorok Izajasz, a więc osiem wieków przed n. Chrystusa, pisał o tej miejscowości prorok Micheasz: „**A ty, Betlejem, Efrata, najmniejsze jesteś wśród plemion judzkich! Z ciebie mi wyjdzie Ten, który będzie władał w Izraelu, a pochodzenie Jego od początku, od dni wieczności. Przeto Pan wyda ich aż do czasu, kiedy porodzi mająca porodzić**” (5,1-2). Mieszkali tam ludzie ubodzy, biedni, najczęściej trudniący się pasterstwem. Miejscowość ta leżała na drodze handlowej między Jerozolimą a Egiptem. Tam nieraz zatrzymywały się kupieckie karawany.

Św. Łukasz Ewangelista w sposób niezwykle skrótowy, jak na tak wielkie wydarzenie w dziejach świata, pisze bardzo krótko, zwięźle, ale dobitnie: „**Wybirali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida,**

żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna” (Łk 2,3-5).

Józef towarzyszy brzemiennej małżonce. Nie zostawia jej samą. Drogi w tamtym okresie czasu nie były jeszcze w pełni wytyczone, ustalone, a w dodatku zatłoczone przez wędrujące karawany. Groziło także niebezpieczeństwo ze strony różnych rabusiów. Do dyspozycji mieli co najwyżej osiołka który dźwigał na swym grzbiecie najpotrzebniejsze rzeczy. Przy drodze co jakiś czas można było napotkać schronisko (zajazd, gospodę) dla podróżnych.

Podróżnych w czasach mającego odbyć się spisu ludności Betlejem było zatłoczone, gdyż każdy urodzony w tym mieście miał obowiązek tam się zgłosić. Nas może zmylić określenie św. Łukasza, że dla brzemiennej matki „nie było dla nich miejsca w gospodzie” (2,7). Może wyobrażamy sobie, że to był jakiś hotelik podrzędnej kategorii. Gdyby nawet tak było, to Oni nie znaleźli w nim miejsca! Czasem był to niewielki plac z jednym wejściem, pod gołym niebem otoczony murem. Wokół murów były jakby maleńkie domki, prymitywne schroniska. Był to rodzaj naszego ganku. Miejsce takie należało opłacić. Atmosfera tam panująca w żaden sposób nie sprzyjałaby narodzinom dziecka. Dziś natychmiast wkroczyłby tam sanepid, gdyż panował tam brud, smród i błoto. Mimo takich trudnych warunków, uwłaczających narodzinom dziecka, św. Łukasz zaznacza, że nie było „dla nich miejsca w gospodzie”. To określenie „dla nich” jest ważne, bo podkreśla iż Maryja szukała spokoju, odosobnienia, a nie miejsca przeludnionego, gdzie wszyscy wszystko widzą i na bieżąco komentują. Ona miała urodzić Syna!

Tak wielkie wydarzenie, jak spełnienie się proroctwa Starego Testamentu, przyjście na świat Mesjasza, św. Łukasz ubiera w najprostsza formę słowną: „**Porodziła swego pierwszego Syna, owineła Go w pieluski i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie**” (2,7). Scena równie prosta, co wzruszająca.

Cóż mógł oznaczać ten „żłób”? Mógł oznaczać tak szopę, groty czy mały schron w postaci pieczary wydrążonej w skale. Była to może prosta stajenka. Było to zapewne miejsce przytulne, spokojne, choć warunki tam panujące były trudne, gdyż była to stajenka dla zwierząt. Gdzie był żłób, tam była grota czy stajenka. „Ubóstwo i czystość tłumaczą więc historycznie, dlaczego Jezus narodził się w grocie przeznaczonej dla zwierząt; ubóstwo przybranego ojca, który nie miał dość pieniędzy, by wśród takiego napływu ludzi wynająć osobne pomieszczenie, i czystość Matki, która pragnęła otoczyć swój poród pełną szacunku tajemnicą”². W roku 325 cesarz Konstantyn nakazał w miejscu nad tą grota zbudować bazylikę pod wezwaniem Narodzenia Pańskiego, która istnieje po dziś dzień. Bazylika to starożytna, ale bardzo zaniedbana! Taki obraz mam w swoich oczach po kilkakrotnym w niej pobycie. Na pielgrzymach gwiazda z napisem, gdzie narodził się Zbawiciel i żłóbek, wywierają ogromne wrażenie. Tam trzeba przykłęknąć, ucałować żłóbek i wyznać wiarę:

Jezus przez swe narodzenie stał się niejako Obywatelem świata. Został zapisany w dziejach historii. Jego przyjście jest tak znaczące, że od tego momentu liczą się lata i wieki. Można powiedzieć, że Jezus jest Panem Czasu i Historii. On łączy sprawy ziemskie ze sprawami niebieskimi; sprawy doczesne ze sprawami wiecznymi. Przychodzi jako Zbawiciel, Ten, który ma nas wyswobodzić z niewoli grzechów, nałogów.

Narodzeniu Jezusa Chrystusa towarzyszy ogromne ubóstwo, a także atmosfera wyciszenia i spokoju. Jezus rodzi się z dala od wszystkich ludzi, jednakże nie dlatego, że wymaga tego Jego świętość i wielkość. Wprost przeciwnie, przychodzi na świat całkowicie ogołocony z Bożego majestatu i w tak prozaicznych okolicznościach, że – jak się zdaje – nikt z ludzi nie zauważył nawet tego wielkiego wydarzenia w dziejach świata. Potrzebna będzie dopiero szczególna interwencja Boga za pośrednictwem aniołów (2,9-14), aby przyszli do Jezusa ci, któ-

rzy zostali powołani na świadków narodzin Mesjasza”³. Z narodzeniem Pana Jezusa poza miastem, poza jego obrębem, starożytni egzegeci skojarzyli narodziny Pana Jezusa ze stajenką ze zwierzętami, o czym mówi tekst proroka Izajasza: „Wół rozpoznaje swego Pana i osioł żłób swego właściciela, Izrael na niczym się nie zna, lud mój niczego nie rozumie” (1,3). Na podstawie tego tekstu pobożność ludowa przyjęła, że w tejsze stajence były te zwierzęta, wół i osioł. Ewangelie jednak o nich nie wspominają.

Jezus przychodzi na świat poza obrębem miasta, poza Betlejem, na pasterskich polach, bowiem „nie było dla nich miejsca w gospodzie”. Św. Jan dopowie: Słowo (Jezus) „przyszło do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli” (J 1,11). Ciężkie życie miał Pan Jezus już od samego początku. Sam wyznaje: „Lisy mają nory, a ptaki powietrzne – gniazda, lecz Syn Człowieczy nie ma

miejsca, gdzie by głowę mógł położyć” („oprzeć”), (Mt 8,20). Poza miastem przychodzi na świat, poza miastem zostanie ukrzyżowany.

Prawdę o narodzeniu Jezusa już od samego początku starano się zatrzeć. W miejscu Jego narodzenia, już w II wieku, po wypędzeniu przez Rzymian Żydów z Ziemi Świętej, grocie narodzenia Jezusa zamieniono na miejsce kultu Tammuza-Adonisa, aby zatrzeć ślad narodzenia Jezusa, a uprawiać rozwiąły kult tego bożka⁴.

Także i dziś, po dwudziestu wiekach, usiłuje się zatrzeć prawdę o przyjściu Jezusa na świat. Żadna z religii nie jest tak prześladowana jak chrześcijaństwo. Na świecie są ogniska zapalne, gdzie pali się kościoły wraz z ludźmi obecnymi na nabożeństwach, burzy się obiekty sakralne. W samej Francji zburzono czy zostało przeznaczonych do wybu-

rzenia w tym roku 200 kościołów. Naszych niektórych posłów razi krzyż wiszący na sali sejmowej. Nie chcą przyjąć do wiadomości, że polska kultura, literatura, poezja, proza, pieśni, malarstwo, rzeźba, rodziły się w ramionach krzyża. Pierwsze szkoły funkcjonowały przy katedrach czy przy parafiach. Dziś to im przeszkadza. Jezusa stale usiłuje się wyeliminować z życia ludzi. Chce się Go uczynić martwym, bądź też zamknąć w muzeum niepotrzebnych idei. Są środowiska, które włączają mniej zorientowanym, że za wszelkie zło winien jest Kościół. Idźmy dalej. Usłyszeliśmy w Ewangelii, że Maryja owinęła Dzieciątko w pieluszki. Możemy podziwiać wielką troskę i delikatność Matki o życie i rozwój Syna. Położyła Go w żłobie. Papież Benedykt XVI w swojej książce o dzieciństwie Jezusa powołuje się na objaśnienia św. Augusty-

na. Mówi on, że: „Żłób jest miejscem, gdzie zwierzęta znajdują pokarm. Teraz zaś w żłobie leży Ten, który nazywa siebie samego chlebem danym z nieba – prawdziwym pokarmem, którego człowiek potrzebuje do podtrzymania swego człowieczeństwa. Jest to pokarm zapewniający człowiekowi właściwe, wieczne życie. Dlatego żłób wskazuje na stół Pański, do którego człowiek jest zaproszony, aby otrzymać chleb od Boga. W ubóstwie narodzenia Jezusa zarysowuje się coś wielkiego, w czym w sposób tajemny dokonuje się zbawienie ludzi”⁵.

„**W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą**” (Łk, 2,8). To zdanie i następne są bardzo podniosłe i wzruszające jak samo Boże narodzenie. Usiłujmy wejść na pastwiska dla owiec. Wyobraźmy sobie porę deszczową, kiedy zazieleniła się trawa i owce mają paszy pod dostatkiem. Zostańmy wraz z pasterzami od marca do końca listopada, zanim nastanie zima. Na noc wejźmy do prowizorycznego szałaszu czy podobnej zagrody otoczonej płotem z kolczastych krzewów. Niektórzy niech zostaną pod gołym, rozgwieżdżonym niebem, aby pilnować owiec przed złodziejami czy wilkami. Właściciel może rzucić jakąś drobną opłatę za ten nadzór.

W takiej scenerii zjawia się anioł, wysłannik Boga, a właściwie sam Bóg, który jest ŚWIATŁOŚCIĄ. On jest istotą niematerialną, niedotykalną, nieuchwytną, do nikogo nie podobną. Wyobraźmy sobie: spokojnie zapowiadająca się noc, aż tu nagle, w środku nocy, zjawia się światło. Niepojęte, niewytłumaczalne, budzące strach, niosące jakieś przesłanie. Pan Bóg ma różne sposoby przemawiania do

człowieka. Pasterze doświadczają swojej niegodności; boją się. Zjawia się prostym, ubogim pasterzom, aby ich dowartościować, docenić ich pracę, a tym samym pracę odpowiedzialnych, zatroskanych ludzi. Ale w tej scenie kryje się głębsza prawda. Pan Jezus pochodzi z pokolenia Dawida, a Dawid przed wyborem na króla był pasterzem. Jezus sam nazwie siebie Dobrym Pasterzem. Tak zamkną się prorocтва Starego Testamentu o Pasterzu. Anioł przekazuje pasterzom radosną nowinę o przyjściu Zbawiciela, Dobrego Pasterza. Trzeba tylko umieć odczytać to przesłanie. Anioł daje pasterzom ZNAK: niemowlę owinięte w pieluszki i leżące w żłobie. Trzeba uwierzyć! Widzimy planszę z napisem: WIERZĘ W SYNA BOŻEGO. Uwierzyć, to być posłusznym Bożym nakazom. Do Jezusa trzeba przychodzić pospiesznie, bez ociągania się; jak pasterze. Trzeba nawet pędzić, gnać! Przybiegłszy spotkamy MARYJĘ, JÓZEFA I NIEMOWLĘ, leżące w żłobie. Spotkaniem z Niemowlęciem, Maryją i Józefem, trzeba się dzielić swoimi spostrzeżeniami, swoimi wrażeniami. Po tak głębokich przeżyciach wynikających ze spotkania z Maryją, Józefem i Niemowlęciem, trzeba wrócić do swoich zajęć, do codziennej pracy, ale nie zapominać o tych głębokich przeżyciach i swoją wiarą dzielić się z innymi. Tego uczy nas uroczystość Bożego Narodzenia. Czy tak jest, niech każdy osądzi w swoim sumieniu. „Pasterze wrócili, wielbiąc i wystawiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im to było powiedziane”. Każdemu życzę, aby był takim pasterzem, posłańcem Bożej nowiny o przyjściu Zbawiciela na ziemię. Niech radość opromienia serca nas wszystkich: „Zwiastu-

ję wam radość wielką, dziś narodził się nam Zbawiciel, którym jest Jezus Chrystus”. Niech ta wielka i święta prawda stale nam towarzyszy i umacnia naszą wiarę.

Chryście przychodzący na świat w postaci małego Dzieciątka, przynieś ze sobą:
 smutnym – radość
 chorym – zdrowie
 więźniom – wolność
 poważnionym – zgodę
 grzesznikom – pokój sumienia
 głodnym – pożywienie
 wykorzystywanym – sprawiedliwość
 sierotom – miłość rodzicielską
 samotnym – przyjazne serce
 rodzicom – wdzięczność dzieci.
 Amen⁶.

ks. Andrzej Skiba

¹ „Rachela umarła i została pochowana przy drodze do Efrata, czyli Betlejem” (Rdz 35,19).

² G. Ricciotti, Życie Jezusa Chrystusa, Wydawnictwo PAX, Warszawa 1955, s. 258.

³ Ewangelia według św. Łukasza, rozdziały 1–11. Wstęp, przekład z oryginału, komentarz, ks. Franciszek Mickiewicz SAC, Nowy Komentarz Biblijny. Nowy Testament, t. III, część I, Edycja Świętego Pawła, Częstochowa 2011, s. 166.

⁴ Por.: J. Ratzinger Benedykt XVI, Jezus z Nazaretu Dzieciństwo, przekład W. Szymona OP, Wydawnictwo Znak, Kraków 2013, s. 94.

⁵ Tamże, s. 95.

⁶ Maleńka Miłość. Kult Praskiego Dzieciątka Jezus. Modlitewnik, Wydawnictwo Karmelitów Bosych, Kraków 2012, s. 79 n.

ROK PAŃSKI 2013 (cz. 1)

1. Najważniejsze wydarzenia w Kościele katolickim

6 stycznia: „Gość Niedzielny” – „Chrześcijaństwo wciąż największą religią świata”; „Taize w Rzymie”; We Francji „protesty przeciw planom francuskiego rządu dotyczącym zmiany definicji małżeństwa”. Prezydent Francois Hollande chce uznać za związek małżeński także pary homoseksualne. „Wkrótce doczekamy się beatyfikacji Pawła VI”.

„Niedziela”: Orędzie Ojca Świętego Benedykta XVI na Światowy dzień Pokoju – „Błogosławieni pokój czyniący”; Przypuszcza się, że w październiku nastąpi kanonizacja bł. Jana Pawła II; „Czas skończyć z deptaniem chrześcijańskich sumień” – abp W. Depo; „Kolejne próby wykluczenia Telewizji Trwam” – kard. Stanisław Nagy.

13 stycznia: „Niedziela” – Światowy dzień Migranta i Uchodźcy pt. „Migracje: pielgrzymka wiary i nadziei”.

20 stycznia: „Niedziela” – „Spotkanie w Rzymie Taize”.

27 stycznia: Światowy Dzień Trędowatych. „Gość Niedzielny” – „Otwórz oczy, Europo! Rusza wielka, międzynarodowa akcja pro-life. Jej celem jest zmiana prawa w krajach Unii Europejskiej”.

11 lutego: Światowy Dzień Chorego.

11 lutego: Niesamowita, niesłyszana, niespodziewana informacja: **Papież BENEDYKT XVI złożył rezygnację z posługi biskupa Rzymu. Posługę na Stolicy Piotrowej pełnił będzie do dnia 28 lutego, do godziny 20.00. Potem udaje się do Castel Gandolfo, do rezydencji papieża. Powodem tej odważnej, wielce odpowiedzialnej za Kościół decyzji, podjętej po głębokim namyśle i w duchu wiary, jest stan zdrowia JEGO ŚWIĄTOBLIWOŚCI.** Na świecie, w mediach, wielość różnych komentarzy, na temat tego zaskakującego kroku. Sam Papież mówił: „Rozważywszy po wielekroć rzecz w sumieniu przed Bogiem, zyskałem pewność, że z powodu podeszłego wieku moje siły nie są już wystarczające, aby w sposób należyty sprawować posługę Piotrową. Jestem w pełni świadom, że ta posługa w jej duchowej istocie powinna być spełniana nie tylko przez czyny i słowa, ale w nie

mniejszym stopniu także przez cierpienie i modlitwę. Niemniej jednak, aby kierować Łodzią św. Piotra i głosić Ewangelię w dzisiejszym świecie, podlegającym szybkim przemianom i wzbudzonym przez kwestie o wielkim znaczeniu dla życia wiary, niezbędna jest siła zarówno ciała, jak i ducha, która w ostatnich miesiącach osłabła we mnie na tyle, że muszę uznać moją niezdolność do dobrego wykonywania powierzonej mi posługi. Dlatego, w pełni świadom powagi tego aktu, z pełną wolnością, oświadczam, że rezygnuję z posługi biskupa Rzymu, następcy Piotra, powierzonej mi przez kardynałów 19 kwietnia 2005 roku, tak że od 28 lutego 2013 roku, od godziny 20.00. rzymska stolica, Stolica św. Piotra, będzie zwolniona (sede vacante) i będzie konieczne, aby ci, którzy do tego posiadają kompetencje, zwołali konklawe dla wyboru nowego papieża” („Gość Niedzielny”, nr 7, z dnia 17 lutego 2013).

13 lutego: ŚRODA POPIELCOWA: Ostatnia audyencja Benedykta XVI i ostatnia celebra w bazylice św. Piotra. Pod koniec Mszy świętej na twarzach uczestników widać było łzy wzruszenia i dały się słyszeć niemilknące oklaski podziękowania za dotychczasową posługę.

17 lutego: „Gość Niedzielny” – „Nigeria pod ścianą” (o prześladowaniu chrześcijan w tamtejszym kraju).

24 lutego: „Niedziela” pełna artykułów o odchodzącym Benedyktie XVI – „Odchodzi prosty, skromny pracownik Winnicy Pana”; „Oświadczenie Ojca Świętego Benedykta XVI”; „Dziękczynienie za Ojca Świętego Benedykta XVI”; „To był światły pontyfikat”; „Lekcja z odpowiedzialności”; „Pontyfikat wiary esencjalnej”; „Jak grom z nieba”; „Dni, które przejdą do historii papieżstwa”; „Więzi Benedykta XVI z Jasną Górą”; w dodatku: „Dziękujemy Ci, Ojczy Świąty”; „Pontyfikat z klasą”; „Był papieżem dialogu”; „Zaskoczenie, lecz nie zamieszanie”; „Główne wątki pontyfikatu Benedykta XVI”...

24 lutego: „Gość Niedzielny, nr 8: „Ukryty dla świata. Temat „Gościa” W modlitwie jestem zawsze blisko z wami, choć dla świata pozostanę w ukryciu”; „Dziedzictwo Benedykta”;

„Pontyfikat w pigułce”; „Papieżstwo po rezygnacji papieża”; „Aresztowani za krzewienie chrześcijaństwa” (rzecz dotyczy Libii).

28 lutego: Benedykt XVI opuścił Watykan i udał się do rezydencji papieskiej w Castel Gandolfo zgodnie z zapowiedzią z dnia 11 lutego. Kościół święty modli się i oczekuje na nowego następcę św. Piotra.

12 marca: Watykan – pierwszy dzień konklawe. Przez dni je poprzedzające trwały spotkania kardynałów, a media rozpisywały się szeroko na temat Kościoła czy cech osobowościowych przyszłego papieża. Padały też konkretne nazwiska.

13 marca: Habemus Papam – Mamy Papieża. Został nim 76 – letni kardynał argentyński Jorge Mario Bergoglio, który przybrał imię **FRANCISZEK**. To pierwszy Papież o tym imieniu, pierwszy jezuita i pierwszy spoza Europy. Program Jego posługi zawiera się w imieniu, które przyjął od św. Franciszka z Asyżu. To wielka niespodzianka. Po pierwszych gestach można zauważyć, że jest to Papież wielkiej pokory, rozmodlenia, ogromnej skromności, bezpośredniości, szacunku do człowieka słabego, chorego, cierpiącego, biednego, zniewolonego.

19 marca: Uroczystość Św. Józefa Oblubieńca NMP – inauguracja pontyfikatu papieża FRANCISZKA.

26 maja: Kościół rośnie w Afryce i Azji (Gość Niedzielny, nr 21, z dnia 26 maja).

2 czerwca: „Syria. Trwają czystki religijne” („Niedziela”, nr 22, z dnia 2 czerwca).

29 czerwca: Papież Franciszek wydał swoją pierwszą encyklikę „Lumen fidei” – Światło wiary.

25 – 28 lipca: Papież Franciszek w Brazylii, w Rio de Janeiro, na 28. Światowych Dniach Młodzieży. Jest to odbierane jako święto wiary, a pod adresem Papieża pada ogromnie dużo ciepłych słów: „Papież odnowiciel”, „Nowy kapłan Kościoła”, „Papież, który zaczarował świat charyzmą” – to tylko niektóre tytuły jakie można znaleźć w prasie brazylijskiej.

30 września: Papież FRANCISZEK wyznaczył dzień kanonizacji bł. Jana Pawła II oraz bł. Jana XXIII, na 27 kwietnia 2014 roku.

13 października: Papież Franciszek zawierzył świat Niepokalanemu Sercu Maryi.

- Na zakończenie Roku Wiary, w dniu 24 listopada, w uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata, wydał adhortację apostolską **Evangelium gaudium** – **Radość Ewangelii**.

2. Najważniejsze wydarzenia w Kościele w Polsce

31 grudnia 2012 – 1 stycznia 2013: „Nowiny”: „Zawsze szedł prostą drogą. Przemyśl. W sobotę rano zmarł arcybiskup senior Ignacy Marcin Tokarczuk. Miał 94 lata” – **A. Janik**.

3 stycznia: „Nasz Dziennik” – „Prawdziwy Książę Kościoła. Pożegnaliśmy Wielkiego Pasterza polskiego Kościoła śp. ks. abp. Ignacego Tokarczuka. Dziękowaliśmy Bogu za posługę Arcypasterza, który 29 grudnia minionego roku odszedł do Pana po wieczną nagrodę”; „Prawdziwy Książę Kościoła” – A. Gracz; „Uczył, że trzeba iść naprzód” – abp J. Michalik; „Wytrwajmy, by zwyciężyć” – bp K. Ryczan; „Biskup Niezlomny. Nie mogę postąpić wbrew sumieniu” – A. Zechenter; „Nowiny”: „Ostatnie pożegnanie arcybiskupa. Przemyśl. Kilka tysięcy wiernych żegnało ks. abpa Ignacego Tokarczuka” – N. Ziętał;

6 stycznia: „Gość Niedzielny” – „Biskup, który nas krzepił” – ś.p. ks. abp Ignacy Tokarczuk; „Czas decyzji. W rozmowach o Funduszu Kościelnym konkretów nie ma, ale dalsze dyskusje są zapowiadane. **Najwyższy czas, aby coś ustalić**”;

„Niedziela”: „Objawił się wszelkim kulturom”, ks. M. Łuczak – orszak Trzech Króli; „Ksiądz chodzi po kołędzie” – K. Woynarowska; „Ludzkie sądy, kołęda i sumienie człowieka” – ks. I. Skubiś; „Głosić Ewangelię aż po krańce Ziemi. Komunikat Przewodniczącego Komisji Episkopatu Polski ds. Misji na Dzień Pomocy Misjom, przypadający w uroczystość Objawienia Pańskiego – 6 stycznia 2013” – bp J. Mazur; „Kanon rodzinny: Bóg, Honor, Ojczyzna” – M. Wyrwich;

13 stycznia: „Niedziela” – „Odszedł Wielki Pasterz”, ks. kard. S. Nagy, o abpie I. Tokarczuku; „Królowo Polski, przepraszamy”, ks. I. Skubiś;

2 lutego: „Ku pełni życia w Chrystusie”, List biskupów polskich na Dzień

Życia Konsekrowanego;

23 stycznia: Warszawa, w godzinach wieczornych **zmarł ks. kard. senior Józef Glemp**, lat 83, prymas Polski, przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski. Uroczystości pogrzebowe trwały trzy dni; od 26 – 28 stycznia.

27 stycznia: „Gość Niedzielny” – „Nowy biskup w Siedlcach” – ks. bp pomocniczy Piotr Sawczuk;

28 lutego: w wielu parafiach Msze święte na zakończenie pontyfikatu Benedykta XVI.

26 maja: Biskup pomocniczy diecezji katowickiej, Józef Kupny, arcybiskupem metropolitą wrocławskim.

26 maja: „Kard. Wyszyński w drodze na ołtarze” (Niedziela, nr 21, z dnia 26 maja 2013).

5 czerwca: w Krakowie zmarł ks. kard. Stanisław Nagy, lat 92. Niech odpoczywa w pokoju wiecznym!

14 czerwca: Rzeszów ma swojego biskupa ordynariusza: ks. bp Jan Wątroba z Częstochowy.

28 czerwca: Warszawa – Deklaracja podpisana w Sekretariacie Konferencji Episkopatu Polski w przededniu 70. rocznicy zbrodni na Wołyniu. Niżejszą deklarację podpisali: ks. abp Józef Michalik, przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski, Światosław Szewczuk, metropolita Kujowsko-Haliński, Ukraińskiego Kościoła Greckokatolickiego, Jan Martyniak, arcybiskup Przemyśko – Warszawski Kościoła bizantyjsko – ukraińskiego, Mieczysław Mokrzycki, arcybiskup metropolita Lwowski obrz. łac., przewodniczący Konferencji Episkopatu Rzymskokatolickiego Ukrainy.

30 czerwca: „Gość Niedzielny” – Podczas zebrania Konferencji Episkopatu Polski zmieniono czwarte przykazanie kościelne, które obecnie brzmi: „Zachowywać nakazane posty i wstrzeżność od pokarmów mięsnych, a w czasie Wielkiego Postu powstrzymać się od udziału w zabawach”. Poza Wielkim Postem w ciągu roku można więc brać udział w zabawach, co wcześniej było zabronione.

Wrzesień/październik: nieustające, aż do przesytu, dyskusje nieraz bardzo zjadliwe, na temat molestowania dzieci przez księży.

13 października: Dzień Papieski.

Październik: nieustające ataki medialne na naszego ks. abpa Józefa Michalika ze strony liberalnych i ateistycz-

nych dziennikarzy. Zbieraliśmy podpisy w obronie naszego Pasterza, tak na piśmie po naszych kościołach jak i w sposób elektroniczny. Oto przykład:

Przemyśl, dnia 18 października 2013 roku;

Sanok, dnia 27 października 2013 roku

**J. E. Ks. Arcybiskup Józef Michalik
Metropolita Przemyśki
Przewodniczący Konferencji Polski**

Moderatorzy stowarzyszeń, wspólnot i duszpasterstw zgromadzeni na dorocznym spotkaniu, pragniemy wyrazić słowa poparcia dla Księdza Arcybiskupa Józefa Michalika, Metropolity Przemyśkiego i Przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski.

Jako duszpasterze jesteście zaniepokojeni falą oszczerstw, manipulacji i przeinaczeń, która inspirują i podniecają środki masowego przekazu.

Z całym przekonaniem solidaryzujemy się ze słowami naszego Arcypasterza o potrzebie zwrócenia uwagi na wieloaspektowość zagrożeń dla życia moralnego w naszym kraju, o wieloletnich zagrożeniach, które dla rodziny stanowi ideologia *gender*, promocja praktyki *in vitro* i żądania możliwości adopcji dzieci przez pary homoseksualne.

Na co dzień trwa „Osaczenie Abp. Michalika”, jak pisze ks. prof. Dariusz Oko tygodniku „Niedziela” czy artykuł Piotra Legutki w „Gościu Niedzielnym” pt. „Wyrok został wydany” (tygodnik z dnia 27 października 2013 roku). Nikt, głównie z liberalnych i ateistycznych dziennikarzy, nie zwraca uwagi na stanowisko Konferencji Episkopatu Polski w sprawie ochrony dzieci i młodzieży, pod wielce znaczącym tytułem: „Bądźmy wrażliwi na bezpieczeństwo dzieci i młodzieży”, ale skupia się na przejęzyczeniach, za które Ksiądz Arcybiskup przeprosił. W dzisiejszej rzeczywistości chodzi jednak o coś innego. „Dziennikarze i eksperci coraz częściej nie udają, że ich walka z pedofilią wśród duchownych ma cokolwiek wspólnego z troską o dzieci. Chodzi o zniszczenie lub osłabienie Kościoła” – pisze Tomasz P. Terlikowski w artykule „Jak uciszyć hierarchów” („Do Rzeczy”, nr 39, z dnia 21-27 października 2013 roku, s. 30 n). Media najchętniej widziałyby

Kościół na modłę Zachodu, gdzie w kościołach nie ma ludzi, gdzie Kościół nie ma nic do powiedzenia. We Francji do wyburzenia zostało wyznaczonych 250 kościołów, aby w ich miejscu postawić domy publiczne, czytamy w prasie katolickiej.

W ten atak na Kościół wpisuje się także artykuł umieszczony na jednym z portali sanockich zachęcający do występowania z Kościoła, do dokonywania apostazji. Odpowiedź można było znaleźć w naszej gazecie parafialnej pt. „Mądrym ku rozwadze”. Jej nakład już się szybko rozszedł, podobnie jak i „Gość Niedzielny” czy „Niedziela”, choć jest jeszcze kilka egzemplarzy. Nie pozwólmy aby nas, ludzi wiary, poniewierano kłamliwymi wpisami czy tendencyjnymi opracowaniami.

Osobę Księdza Arcybiskupa polecamy modlitwie przemyskiego Kościoła, w tym poszczególnych parafii. Zachęcamy do składania podpisów, aby w ten sposób stanąć w obronie naszego Arcybiskupa.

Na bocznych ołtarzach znajdują się kartki, gdzie można złożyć swój podpis w obronie osaczanego Arcybiskupa. Podpis także można złożyć w zakrystii, bądź też na stoliku na zewnątrz kościoła. Wszystkim, którzy to czynią, składamy serdeczne podziękowania.

W prasie świeckiej można także spotkać wyważone artykuły, choćby wywiad jakiego udzielił Ksiądz Arcybiskup Jackowi i Michałowi Karnowskiemu w tygodniku „w Sieci” (z dnia 28.10 – 03.11.2013, s. 16 – 20). Tytuł wywiadu: „Modłę się za wrogów Kościoła. Także tych w mediach”. Można tam przeczytać wiele ciekawych refleksji, których w mediach uzależnionych od swoich mocodawców nie zobaczymy: „Udowodniony przypadek pedofilii musi oznaczać relegowanie ze stanu kapłańskiego. Dla kogoś, komu udowodniono takie czyny, nie ma miejsca w kapłaństwie. Takie właśnie mechanizmy reagowania przewidują nowe przepisy opracowane przez polski Kościół”. W stosunku do Kościoła – zauważa Metropolita – „Próbuje się całkiem świadomie zastosować mechanizmy niszczące, które niestety skutecznie przetestowano w niektórych krajach na Zachodzie”. (...) ... czytamy o takich głośnych przypad-

kach, które niosą potworną krzywdę małoletnim, nastolatkom. Dziś mamy chory świat, który nie pomaga dziecku we wzrastaniu, nie wzmacnia rodziny rozciągającej nad nim parasol ochronny. I kropka. O to mi chodziło, odczytywanie tego w inny sposób bardzo mnie boli i jest nadużyciem”. „Zdaję sobie sprawę, że to, co mówię, w istocie jest dla wielu ludzi i środowisk niewygodne – tak jak przeszkadza im całe przesłanie Kościoła. Tego się nie boję, ważne jest, że mam czyste sumienie. Ważny jest Pan Bóg, jego ocena jest najważniejsza, ważna jest ocena ludzi nieuprzedzonych, a nie ocena niektórych krzykliwych mediów, uzurpujących sobie prawo korekty, zmiany nauczania Kościoła, wzmówienia Kościołowi, jaki rzekomo jest. Niektóre grupy medialno – polityczne, które same próbują wdrożyć radykalny program przebudowy społecznej, bardzo się złością, gdy ktoś to dostrzeże, nazywa, przeciwstawia się. Dlatego tak mocno uderzają w Kościół. Chcą nas zmusić do milczenia. Mnie także. Mam milczeć, mam się bać każdej homilii. Nie ulegnę, tak jak nie uległ prymas Stefan Wyszyński. Dziś się nie pamięta, jak bardzo go atakowano. Choćby ta lawina była jeszcze większa, nie możemy zrezygnować z głoszenia prawdy. Jezus nam powiedział: „Mnie prześladowali i was prześladować będą”.

Sam Arcybiskup napisał list do tygodnika „Do Rzeczy” (nr 40, 28.10-03.11.2013, s. 34 n), pt. „Katolicy nie są obywatelami drugiej kategorii”.

3. Najważniejsze wydarzenia w Archidiecezji

2 stycznia: W Przemyślu pogrzeb ks. abpa I. Tokarczuka (szczegółowe informacje przy przeglądzie ogólnopolskim).

13 stycznia: Cały numer „Niedzieli Przemyskiej” poświęcony śp. Ks. abp I. Tokarczukowi;

29 stycznia: Dom biskupi – spotkanie Moderatorów Wydziału Duszpasterskiego. Podsumowanie programu: „Kościół naszym domem” – składanie pisemnych sprawozdań.

9 lutego: Przemyśl, WSD, posiedzenie Rady Duszpasterskiej i Rady Społecznej Archidiecezji, podczas których

referat nt. „Jak budować i rozwijać wiarę w parafii i w diecezji”, wygłosił ks. Andrzej Skiba.

16 lutego: Przemyśl, WSD – Kongregacja Księży Dziekanów i Rady Kapłańskiej. Dekanat Sanok I, reprezentował ks. dziekan Andrzej Skiba.

22-24 marzec: Spotkanie Młodych Archidiecezji Przemyskiej w Przeworsku. Naszą parafię wraz z młodzieżą reprezentowali księża: Grzegorz Socha i Adam Mazurek.

28 marca: Wielki Czwartek, archikatedra, Msza święta Krzyżma koncelebrowana przez ks. abpa Józefa Michalika, z jego kazaniem. Było ok. dwustu kapłanów. Nasz dekanat reprezentował ks. dziekan Andrzej Skiba i ks. wicedziekan Bogdan Nitka.

15 i 16 kwietnia: Kongregacje rejonowe w Przemyślu i Sanoku z udziałem naszych biskupów oraz ks. bp. Pawła Sochy z Zielonej Góry.

20 kwietnia:

Komunikat Nuncjatury Apostolskiej w Polsce

Ojciec Święty Franciszek mianował ks. Stanisława Jamrozka, ojca duchownego w Wyższym Seminarium Duchownym archidiecezji przemyskiej, biskupem pomocniczym tejże diecezji, przydzielając mu stolicę tytularną chełmską.

Warszawa, 10 kwietnia 2013 r.

ks. prał. dr Stanisław Jamrozek, biskup nominat, urodził się 5 maja 1960 roku w Rzeszowie, jako ostatnie z dwanaściorga dzieci śp. Józefa i śp. Zofii z d. Trąd. Pochodzi z parafii Maława (obecnie diecezja rzeszowska).

Po ukończeniu Szkoły Podstawowej w Maławie i Technikum Budowlanego w Rzeszowie (matura 1980 r.) przez trzy lata pracował zawodowo. W roku 1983 wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Przemyślu. Po ukończeniu studiów filozoficzno-teologicznych obronił pracę magisterską pt. „Wpływ udziału w Ruchu Odnowy w Duchu Świętym na hierarchię wartości u młodzieży”. W dniu 13 stycznia 1989 roku przyjął święcenia diakonatu, a 14 czerwca 1989 roku przez posługę śp. Biskupa Ignacego Tokarczuka święcenia kapłańskie.

Po święceniach pracował jako wikariusz w parafii Rymanów Zdrój. Trzy lata później został wysłany na studia z teologii duchowości na Katolicki Uniwersytet Lubelski, które ukończył tytułem licencjusza nauk teologicznych. Przez kolejne lata pełnił funkcję sekretarza Metropolity Przemyskiego, Księdza Arcybiskupa Józefa Michalika. W roku 1996 został skierowany na studia doktoranckie do Rzymu na Papieski Uniwersytet św. Tomasza (Angelicum), które uwieńczył tytułem doktora teologii przedstawiając rozprawę doktorską nt. „Pokora i jej znaczenie w życiu chrześcijańskim. Studium ascetyczno-duchowe na podstawie pism Sł. B. ks. Jana Baliciego”.

Po powrocie z Rzymu przez siedem miesięcy pracował duszpasterstwo w Ośrodku Kultury i Formacji Chrześcijańskiej w Jarosławiu. Od 2001 roku pełni funkcję ojca duchownego w Wyższym Seminarium Duchownym w Przemyślu. W roku 2009 został mianowany Kanonikiem Gremialnym Przemyskiej Kapituły Metropolitalnej.

W dniu 20 kwietnia 2013 ogłoszono Biskupem pomocniczym Archidiecezji Przemyskiej.

Wdzięczni Panu Bogu za dar nowego Pasterza dla naszej Archidiecezji, otaczamy Ks. Biskupa nominata Stanisława serdeczną modlitwą i życzymy Mu niewyczerpanych sił, głębokiej mądrości i świętej gorliwości w biskupim posługiwaniu!

24 kwietnia: Kongregacja dziekańska na temat finansów archidiecezji. Nasz dekanat reprezentował ks. Andrzej Skiba, dziekan.

12 maja: Święcenia trzynastu diakonów w Jarosławiu, w parafii Świętej Teresy od Dzieciątka Jezus i w Zręcinie – ks. bp Adam Szal.

18 maja: Bazylika archikatedralna w Przemyślu: pod-

czas Mszy świętej koncelebrewanej pod przewodnictwem ks. abpa Józefa Michalika, ks. bpa nominata Stanisława Jamrozka, ks. rektora seminarium Dariusza Dziadosza, przełożonych, profesorów i wielu kapłanów, święcenia kapłańskie otrzymało 18 diakonów: Dominik Długosz, parafia Gać; Piotr Fil, Izdebki; Wiktor Florek, Wola Zarczycka; Łukasz Hołub, Wierzbna; Sławomir Jakubowski, Sarzyna; Marcin Lorenc, Humniska; Rafał Mikos, Brzycka Wola; Łukasz Mroczek, Kalnica-Łukowe; Witold Orzechowski, Bolestraszyce; Sebastian Picur, Kaszyce; Witold Płocica, Żurawica; Piotr Porada, Czerniawka-Miękisz Nowy; Piotr Rączka, Kostarowce-Strachocina; Jakub Sieniawski, Sanok Chrystusa Króla; Paweł Starostka, Przemyśl; Damian Wierdak, Iwonicz; Paweł Zając, Wietlin. Naszą parafię reprezentował ks. Andrzej Skiba.

21 maja: Konsekracja biskupa ks. Stanisława Jamrozka z udziałem nuncjusza apostolskiego, ks. abpa Celestino Migliore. Głównym konsekratorem był ks. abp Józef Michalik, a współkonsekratorem ks. bp Adam Szal. Byli wszyscy biskupi z metropolii, a także ks. bp Ignacy Dec ze Świdnicy, ks. abp senior Juliusz Paetz z Poznania, ks. bp senior Edward Frankowski z Sandomierza.

26 maja: „1000. Numer „Niedzieli Przemyskiej”!

25-28 lipca: Rio w Bieszczadach.

25 sierpnia: Z udziałem i pod przewodnictwem ks. abpa Józefa Michalika, Dożynki Archidiecezji Przemyskiej i Województwa Podkarpackiego w Haczowie, w których uczestniczył ks. ar-

chiprezbiter Andrzej Skiba.

25 września: Przemyśl – inauguracja nowego roku akademickiego w Wyższym Seminarium Duchownym w Przemyślu, w której wziął udział ks. dziekan Andrzej Skiba. Na pierwszym roku studia i formację rozpoczyna zaledwie ośmiu kleryków, co jest liczbą niespotykaną w powojennych dziejach naszego Seminarium.

12 października: Przemyśl, czytelnia Wyższego Seminarium Duchownego w Przemyślu, posiedzenie Rady Duszpasterskiej i Rady Społecznej Archidiecezji Przemyskiej pod przewodnictwem ks. abpa Józefa Michalika, w którym wziął udział ks. Andrzej Skiba.

13 października: ks. Grzegorz Socha z okazji Dnia Papieskiego był w Przemyślu z młodzieżą dekanatu.

18 października: Spotkanie Referentów Wydziału Duszpasterskiego w Wyższym Seminarium Duchownym w Przemyślu. Naszą parafię i dekanat reprezentował ks. Proboszcz.

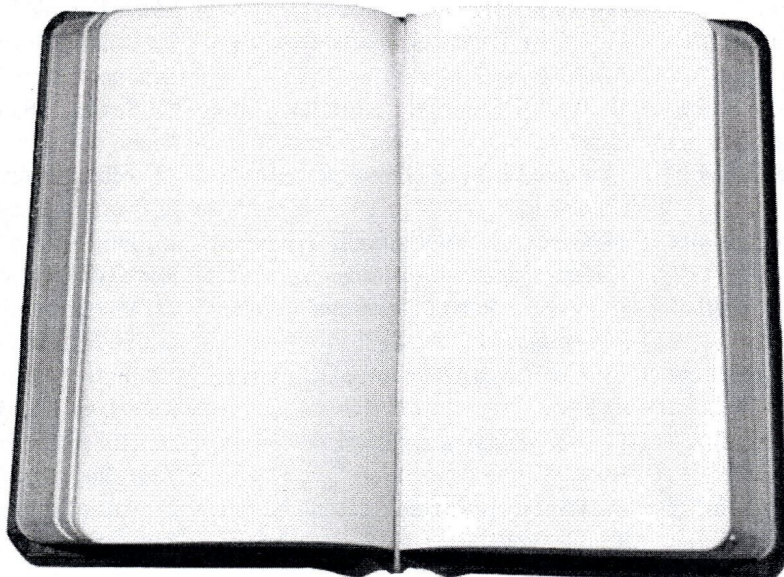
9 listopada: Kongregacja dziekańska i posiedzenie Rady Kapłańskiej, w których wziął udział ks. A. Skiba.

13 listopada: Przemyśl – Roma: uroczyste poświęcenie i otwarcie wyremontowanych obiektów: Sali widowiskowo – konferencyjnej przy Domu Katolickim ROMA, przejście do budynku przy ul. Ks. J. Popieluszki; zwiedzanie odremontowanego zespołu klasztorowego i parkowego. W posiedzeniu wziął udział ks. Andrzej Skiba jako członek Komisji Ekonomicznej Archidiecezji Przemyskiej.

14 listopada: Przemyśl – WSD: Międzynarodowa Konferencja Naukowa na temat Kościół – Państwo, w której wziął udział ks. proboszcz Andrzej Skiba.

7 grudnia: Wyższe Seminarium Duchowne w Przemyślu – obłóczyny alumnów III roku. Sutanny przywdziali m.in. nasi Parafianie: Szymon Kot i Szczepan Wiśniowski. Ze strony parafii udział w tej uroczystości wzięli księża: Łukasz Piróg i Andrzej Skiba.

cdn.

Dzieci ochrzczone w Roku Pańskim 2013

1. Adamiak Blanka	36. Kielar Helena Anna	71. Sikora Antonina
2. Baraniecki Szymon Andrzej	37. Kornak Barbara	72. Skalski Damian
3. Barszczowska Natalia Oliwia	38. Kotlarz Karol	73. Skoczyńska Julia Katarzyna
4. Bednarz Dagmar Igor	39. Kowalska Marta Maja	74. Sobolak Stanisław Kazimierz
5. Biłas Tomasz	40. Kucharczyk Maria	75. Sobolewski Ksawery Jan
6. Bluj Laura Łucja	41. Kurcz Jakub Kamil	76. Sowa Karolina
7. Błażejowski Franciszek Józef	42. Kuzian Nikola Mariola	77. Speakes Nell Ann
8. Carkowska Emilia	43. Lisek Lena	78. Stafiej Zofia Katarzyna
9. Chabko Patryk	44. Lisowska Zofia Anna	79. Stanisławski Jan Ludwik
10. Czech Wiktor	45. Macudziński Filip Sylwester	80. Stasicki Michał Mateusz
11. Chrzanowski Adam Jan	46. Makutynowicz Pola Maria	81. Stasicki Mikołaj Jan
12. Demkowicz Zofia Maria	47. Malchar Magdalena	82. Strzyżowska Lena Beata
13. Drwięga Anna Katarzyna	48. Mendyka Milena Maria	83. Szałajdewicz Aleks Piotr
14. Drwięga Przemysław Maciej	49. Mermer Łucja	84. Szantula Adrian
15. Dziewiński Marcel Franciszek	50. Michniewicz Emilia	85. Szrom Przemysław Stanisław
16. Dżoń Igor Karol	51. Misztak Lena Katarzyna	86. Ślusarz Gaja Elżbieta
17. Fal Alex	52. Nycz Amelia	87. Trznadel Bianka Maria
18. Galej Szymon	53. Oleniacz Adam Stanisław	88. Ustianowska Hanna Barbara
19. Galik Matylda Anna	54. Osadchyy Paweł	89. Ustianowski Igor Władysław
20. Golańska Julia Wiktoria	55. Osadchyy Wiktor	90. Wawrzyński Szymon Adam
21. Gorczyńska Patrycja	56. Osękowska Julia	91. Węgrzyn Jagoda Katarzyna
22. Gromadzińska Greta	57. Ostrowski Dominik	92. Więckowski Filip
23. Grudzień Filip Gabriel	58. Owczarska Lena	93. Wilk Oliwia Natalia
24. Harko Emilia	59. Paławski Antoni	94. Włodarek Igor
25. Herbut Maja Magdalena	60. Paszkiewicz Weronika Antonina	95. Wolanin Bartosz Mieczysław
26. Jadczyzyn Piotr Michał	61. Pawłowski Jan Jakub	96. Woźniak Marcel Piotr
27. Jaklik Maja Zofia	62. Pelc Wojciech Stanisław	97. Wójcik Marcel Kacper
28. Jennings Aurelia Lilian	63. Piekarska Milena Maria	98. Załączkowska Lidia Liliana
29. Josz Emilia Karolina	64. Przybyło Adam Władysław	99. Zapołoch Jagoda Brygida
30. Józefczyk Franciszek Jakub	65. Przybyło Stanisław Witold	100. Zapotoczny Małgorzata
31. Jurcaba Wiktoria	66. Pytlowany Szymon Kacper	101. Zatwarnicka Wiktoria Barbara
32. Kaliniecka Paulina Róża	67. Radwański Marcel Ignacy	102. Żaczek Wiktor
33. Kadłuczka Łukasz Grzegorz	68. Romaniec Laura Maria	103. Żyłka Szymon
34. Kamela Gustaw	69. Rudnicka Nina Róża	
35. Kawka Marcelina Maria	70. Sieradzki Łukasz Wojciech	

W Roku Pańskim 2013

sakramentalny związek małżeński zawarli:

1. Tomasz Załączkowski i Justyna Bożena Dżugan	10. Marek Piotr Kuźnar i Magdalena Dorota Kuczma	19. Alan Waldemar Szamański i Anna Maria Furdak
2. Piotr Lesław Łakus i Natalia Matysiewicz	11. Michał Leszek Skoczek i Dagmara Anna Dyjach	20. Łukasz Szajnowski i Aneta Paulina Stanisławczyk
3. Paweł Bronisław Oleniacz i Barbara Aniela Jacek	12. Daniel Stadnik i Adriana Anna Zajac	21. Seweryn Sajnog i Izabela Jadwiga Rudy
4. Mariusz Czopor i Ewelina Magdalena Suska	13. Daniel Edward Kręzałek i Izabela Kuźnar	22. Jakub Bronisław Ochoła i Agnieszka Barbara Rudy
5. Jacek Władysław Mazur i Anita Elżbieta Lorens – Mazur	14. Grzegorz Jakub Daniło i Joanna Justyna Zychowicz	23. Jan Holizna i Małgorzata Paulina Bończak
6. Łukasz Kamela i Katarzyna Barbara Kielbasa	15. Marcin Paweł Brygidyn i Anita Sylwia Kopiec	24. Mateusz Paweł Ostrowski i Anna Maria Ochoła
7. Stephen Desmond Jennings i Kornelia Małgorzata Zięba	16. Piotr Łukasz Ciepły i Barbara Maria Fuks	25. Piotr Paweł Kupiec i Magdalena Katarzyna Kandora
8. Jeremy MacIntosch Drobin i Iwona Róża Tutak	17. Marcin Marek Świdurski i Ewelina Anna Wojtanowicz	26. Hubert Woźniak i Ewelina Maria Tatarska
9. Wojciech Stanisław Kanonik i Małgorzata Celina Hydzik	18. Wojciech Ptaszek i Magdalena Kamila Brelik	27. Artur Majdosz i Katarzyna Kama Kwasiżur

Zmarli w roku 2013

1. Stanisław Josz, lat 89, + 5.01
2. Maria Ryniak, lat 57, + 5.01
3. Wiesława Niedzielska, lat 77, + 7.01
4. Kazimiera Zimna, lat 93, + 7.01
5. Antoni Dębiński, lat 70, + 17.01
6. Stefan Łajkosz, lat 76, + 17.01
pogrzeb w Hołuczkowie
7. Maria Fus, lat 91, + 18.01
8. Paweł Kosina, lat 86, + 19.01
9. Ryszard Namasny, lat 57, + 19.01
10. Tadeusz Starościak, lat 84, + 20.01
11. Emilia Indyk, lat 85, + 23.01
12. Eugeniusz Rogowski, lat 73, + 23.01
13. Stanisław Wikiera, lat 70, + 24.01
14. Bogusława Zagórska – Groszek, lat 65, + 31.10.2012 w Warszawie, pogrzeb 25.01.13 w Sanoku
15. Jan Bereźniak, lat 67, + 31.01
16. Zygmunt Raczkowski, lat 50, + 4.02
17. Apolonia Bieleń, lat 81, + 13.02
18. Jan Lisik, lat 76, + 14.02
19. Krystyna Drwięga, lat 66, + 20.02
20. Elżbieta Papciak – Lurska, lat 83, + 25.02
21. Bronisław Czopor, lat 87, + 1.03
22. Marek Fuksa, lat 56, + 2.03
23. Anna Fedasz, lat 96, + 3.03
24. Edward Wojtowicz, lat 91, + 3.03
25. Elżbieta Gorczyca, lat 85, + 6.03
26. Anna Fijałkowska, lat 95, + 6.03
27. Edmund Nahurski, lat 90, + 11.03
28. Maria Kopczyk, lat 84, + 13.03
29. Krzysztof Wojnarowski, lat 54, + 16.03
30. Maria Kłojzy, lat 73, + 17.03
31. Zofia Kulon, lat 71, + 17.03
32. Marian Duduś, lat 77, + 18.03
33. Krzysztof Prokop, lat 56, + 19.03
34. Bronisław Ryś, lat 76, + 22.03
35. Wojciech Pierożyński, lat 56, + 26.03
36. Izabela Szuba, lat 86, + 27.03
37. Julia Prokop, lat 84, + 4.04
38. Włodzimierz Górski, lat 60, + 6.04
39. Zenon Cichomski, lat 62, + 8.04
40. Marta Kocaj, lat 78, + 17.04
41. Maria Struś, lat 60, + 21.04
42. Jerzy Mielnikiewicz, lat 51, + 22.04
43. Tadeusz Władyka, lat 83, + 24.04
44. Marian Czerwiński, lat 79, + 25.04
45. Jan Kiełbasa, lat 62, + 26.04
46. Marian Kaliniak, lat 53, + 26.04
47. Jadwiga Romaniak, lat 81, + 29.04
48. Janina Mól, lat 83, + 2.05
49. Stefan Kopeć, lat 90, + 6.05
50. Stefan Pietrzak, lat 54, + 6.05
51. Józef Wajda, lat 73, + 7.05
52. Władysław Hezner, lat 76, + 10.05
53. Adam Kruczek, lat 78, + 12.05
54. Marian Jabłonowski, lat 56, + 15.05
55. Helena Tarnawska, lat 90, + 19.05
56. Wojciech Hipner, lat 59, + 30.05
57. Władysława Mielnik, lat 91, + 7.06
58. Zygmunt Patronik, lat 69, + 12.06
59. Tomasz Sobota, lat 40, + 15.06
60. Władysław Matuszek, lat 88, + 19.06
61. Maria Froń, lat 102, + 27.06
62. Magdalena Michalska, lat 85, + 11.07
63. Antoni Mazur, lat 93, + 11.07,
pogrzeb w Trepczy
64. Marian Kuzio, lat 81, + 17.07
65. Eugeniusz Graboń, lat 87, + 22.07
66. Cecylia Klekawka lat 105, + 26.07, pogrzeb w Rymanowie
67. Zofia Suska, lat 87, + 27.07
68. Florianna Dzoń, lat 88, + 29.07
69. Maria Gadomska, lat 64, + 30.07
70. Genowefa Serafin, lat 91, + 31.07
71. Mieczysław Haduch, lat 80, + 2.08
72. Krystyna Starzak, lat 61, + 11.08
73. Janina Kielar, lat 89, + 17.08
74. Wiesława Pelc, lat 75, + 21.08
75. Ludmiła Schmidt, lat 96, + 28.08
76. Edward Gadomski, lat 64, + 3.09
77. Maria Maziopa, lat 88, + 6.09
78. Kazimierz Wilk, lat 78, + 6.09
79. Roman Daszyk, lat 82, + 7.09
80. Paul (Paweł) Kulczycki, lat 58, + 28.07 w USA, pogrzeb 21.09 w Sanoku
81. Krzysztof Adamiak, lat 65, + 19.09
82. Anna Antoszevska, lat 74, + 22.09
83. Henryk Konieczko, lat 66, + 26.09
84. Jadwiga Niemiec, lat 56, + 28.09
85. Adam Huczko, lat 85, + 3.10
86. Halina Klimowicz, lat 76, + 4.10
87. Ewa Graczyk, lat 81, + 9.10
88. Władysław Sobolak, lat 76, + 15.10
89. Marianna Drwięga, lat 91, + 18.10
90. Ryszard Wojnar, lat 73, + 19.10
91. Jadwiga Furmankiewicz, lat 72, + 23.10
92. Andrzej Pielech, lat 53, + 26.10
93. Maria Szczęsna, lat 84, + 27.10
94. Ludmiła Mazur, lat 79, + 29.10
95. Bronisław Dubis, lat 83, + 29.10
96. Kazimierz Froń, lat 70, + 29.10
97. Eugeniusz Jarzec, lat 60, + 31.10
98. Feliks Krzan, lat 93, + 6.11
99. Leopold Granatowski, lat 82, + 10.11
100. Roman Konopka, lat 84, + 12.11
101. Kazimierz Harna, lat 88, + 21.11
102. Zdzisław Nowak, lat 76, + 22.11
103. Tadeusz Jakima, lat 64, + 22.11
104. Barbara Jaksic, lat 57, + 24.11
105. Zbigniew Szymański, lat 82, + 24.11
106. Józef Połojko, lat 86, + 26.11
107. Genowefa Dżugan, lat 90, + 28.11
108. Paweł Wiśniewski, lat 25, + 30.11, pogrzeb w Prusieku
109. Stanisław Chimiak, lat 89, + 2.12
110. Kazimiera Wesołkin, lat 86, + 4.12
111. Maria Weeks, lat 90, + 7.12
112. Zofia Cesarczyk, lat 87, + 7.12
113. Kazimierz Wojciechowski, lat 93, + 15.12
114. Jan Haduch, lat 92, + 16.12
115. Maria Kukła, lat 89, + 20.12
116. Kazimierz Wrzuszcak, lat 90, + 21.12
117. Franciszek Radwański, lat 91, + 22.12
118. Zdzisława Śliwa, lat 77, + 23.12

Klerycy naszej parafii już w sutannach

7 grudnia ubiegłego roku klerycy z naszej parafii otrzymali szatę duchowną, czyli sutannę. Teraz po raz pierwszy przyjechali na ferie w nowych szatach, co stanowi pewien przełom w ich formacji i życiu osobistym, albowiem w powszechnym mniemaniu uchodzą już za duchownych. Z tej okazji poprosiłem o artykuł opisujący ich formację.

Ks. TG

Seminarium – Szkoła Jezusa

Seminarium można porównać do Kościoła, który to jednoczy ludzi o podobnych wartościach i celach, prowadzi i kształci, obdarza swoim wewnętrznym bogactwem, udzielając go tym, którzy tego pragną. W tej wielkiej Wspólnocie, jak i w tej mniejszej najważniejszy jest Bóg, który jest ich Przyczyną, i Celem i zapragnął kształcenia wiernych uczniów, którzy by Mu służyli. Seminarium to przede wszystkim szkoła formująca zwykłych ludzi, płci męskiej, którzy usłyszeli w przeciągu swojego życia niezwykły głos Boga i poszli za nim. Każda szkoła kieruje się uporządkowaną metodą i programem, który poprzez kolejne etapy, konsekwentnie prowadzi do określonego celu. W tym przypadku metodą i programem jest nauczanie Jezusowe, etapami – osiąganie głębszego poznania Boga i Jego woli, a celem podążaniem za nią, aż do całkowitej rezygnacji ze swoich zamierzeń, a wypełnianiu planu Bożego.

Formacja kleryka w seminarium duchownym dotyka czterech sfer: osobowościowej, duchowej, intelektualnej i pastoralnej każdego alumna. Dzieje się tak dlatego, że do pełnienia misji kapłana we współczesnym świecie potrzebny jest integralny, całościowy rozwój kandydata. Rozwój ten jest „sercem, które jednoczy i ożywia bycie kapłanem i jego działalność. Klerycy mają całym swoim życiem przylgnąć do Chrystusa, jako do swojego Przyjaciela.” (PDV 46) W ramach przygotowań do kapłań-

stwa alumni przechodzą pewne stopnie rozwoju duchowego, które wyrażają się w dopuszczaniu ich przez przełożonych, a udzielaniu przez biskupa różnych posług. Tak więc, pierwszym etapem dla każdego alumna (w III roku formacji seminaryjnej) jest przyobleczenie w strój duchowny – sutannę.

W ostatnich dniach nasz, trzeci rocznik kończył jeden z ważniejszych etapów swojej formacji. Można powiedzieć, że przez ostatnie dwa lata przeszliśmy czas niepewności, przygotowań i próby. Był on związany niejako z przejściem ze „światowego stylu życia” do duchownego. Przez czas studiowania filozofii (filozofia, psychologia, etyka, religiologia) szykowaliśmy glebę naszych umysłów na położenie fundamentów teologicznych (poprzez zgłębianie takich przedmiotów jakimi są: Liturgia, Egzegeza Starego Testamentu, Egzegeza Nowego Testamentu, Teologia fundamentalna, Teologia duchowości, Teologia moralna, Teologia dogmatyczna, Prawo kanoniczne, Katolicka nauka społeczna, Historia Kościoła). Także i gleba naszego serca została spulchniona Bożym miłosierdziem, aby przygotować nas na przyjęcie wielkich darów, które mają być nam udzielone w przyszłości. Ten czas intensywnej przemiany został zwieńczony ogromnym znakiem, jakim było przyjęcie szaty duchownej – sutanny – jako wyraźnego znaku przynależności do Chrystusa.

Bezpośrednie przygotowanie do obrzędu Oblóczyn było sprzężone z modlitwą nowennową, przed uroczystością Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Polegało ono na uczestniczeniu w modlitewnych refleksjach zatytułowanych „Wzrok ku Maryji”, które to prowadził ks. dr Konrad Dyrda. Podczas tych konferencji wybrzmiało nauczanie bł. Jana Pawła II, ukazujące jak wielką rolę pełniła w życiu Błogosławionego Maryja, i jaka była Jego zawiła więź z Bogarodzicą. W wigilię uroczystości Niepokalanego Poczęcia

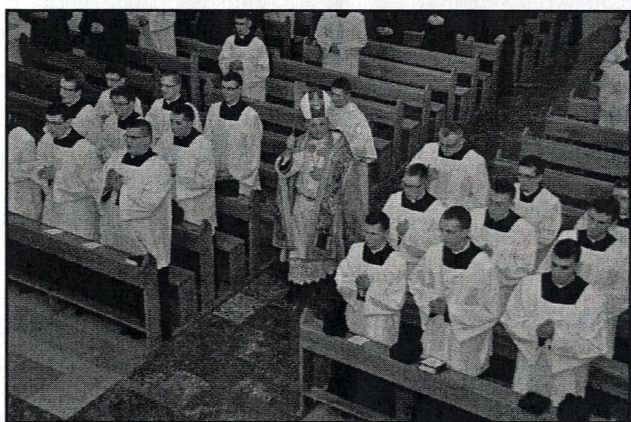
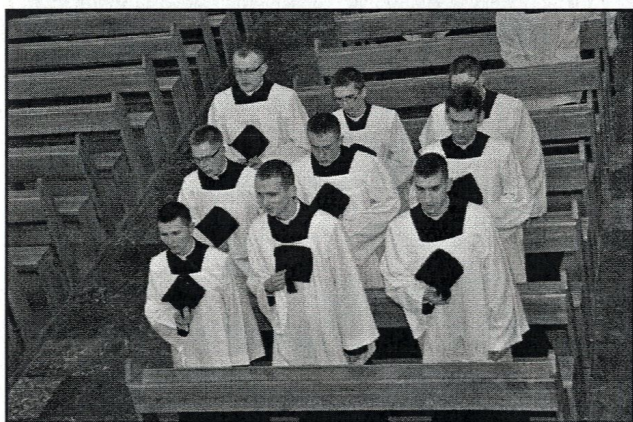
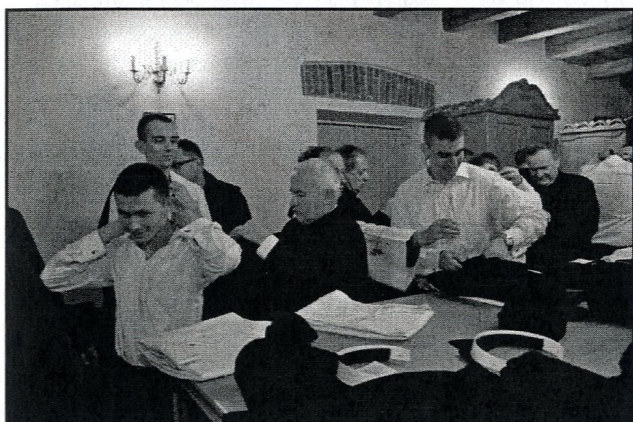
Najświętszej Maryi Panny uroczystym niesporom przewodniczył J. E. Ks. Bp Stanisław Jamrozek. Sutanna, którą otrzymaliśmy jest mniej więcej tym samym co mundur dla żołnierza, a nawet czymś więcej, ponieważ żołnierz w pewnych sytuacjach ma możliwość ściągnięcia go, a kapłan swój strój nosi przez cały czas swojej aktywności. Sutanna to wielki dar, świadczący o zaufaniu jakim nas obdarzył Bóg, które potwierdziła decyzja Kościoła Świętego. Wiąże się ona również z zadaniem nam powierzonym, którym jest godne świadczenie o Bogu - Jego obecności w świecie, oraz głoszenie Dobrej Nowiny poprzez słowo, gest i sposób bycia. Za kilka miesięcy czeka nas kolejny przełom jakim jest przyjęcie podczas zakończenia rekolekcji wielkopostnych, posługi lektoratu. W kolejnym roku następnym krokiem będzie przyjęcie posługi akolitu. Na początku V roku seminaryjnej formacji my alumni w sposób uroczysty, wobec biskupa, będziemy wyrażać wolę przyjęcia święceń. Kilka miesięcy później, w VII niedzielę wielkanocną, jeśli Bóg pozwoli, otrzymamy święcenia diakonatu. Uwieńczeniem całej seminaryjnej formacji będą święcenia kapłańskie. Odbędą się one w katedrze w wigilię uroczystości Zesłania Ducha Świętego.

Aby dobrze realizować Boże wezwanie potrzeba głębokiego życia duchownego, które można rozwijać przede wszystkim poprzez modlitwę, osobistą, ale i wstawieniczą. O tę modlitwę prosimy, w szczególności za to, abyśmy godnie, z szacunkiem, odwagą i chlubą nosili sutannę – znak przynależności do Jezusa Chrystusa.

Maryjo Niepokalanie Poczęta – módl się za nami!

Opracowanie kl. Szymon Kot

Zdjęcia zostały pobrane ze strony WSD w Przemyślu

Dzień wspólnoty dla Ruchu „Światło – Życie”

W trzecią niedzielę adwentu, 15-go grudnia 2013 r. w sanockiej farze odbyło się rejonowe spotkanie Ruchu Światło-Życie, zwane Adwentowym Dniem Wspólnoty. Po zawiązaniu Wspólnoty, katechezę wygłosił do zgromadzonych w kościele ks. Janusz Łuc, dyrektor Ośrodka Rekolekcyjnego Ruchu Światło-Życie w Rzepedzi. Narodzić się na nowo przez Słowo Boże - to kanwa tej katechezы, opartej na fragmencie Pisma Świętego (J 3,1-8). Czy już narodziliśmy się na nowo i czyją mocą możemy to uczynić? Tylko Duch Święty może przyjść nam z pomocą. Czytając Słowo Boże, słuchajmy Jego natchnienia. Bądźmy spragnieni Słowa, ono będzie nas prze-

mieniać, Ono wyda w nas wielokrotny plon. To w wielkim skrócie zachęta skierowana do nas przez księdza. Namiot Spotkania, to spotkanie ze Słowem Bożym (Ps 119,111-112): „Napomnienia Twoje są moim dziedzictwem na wieki, bo są radością mojego serca. Serce swoje nakłaniam by wypełniać Twoje ustawy na wieki, na zawsze”.

Praca w grupach, która odbyła się w salach domu parafialnego, była przedłużeniem medytacji nad rozmową Nikodema z Jezusem. Szukaliśmy odpowiedzi, czy adwent pomaga nam narodzić się na nowo tj. stawać się nowym człowiekiem, człowiekiem miłości i dobrych czynów. Czas świa-

dectw połączony z agapą, to czas dzielenia się, jak Słowo Boże przemienia nasze życie i życie innych. Jeśli pada ono na glebę serca otwartego, wydaje plon. Dzień Wspólnoty zakończył się Mszą Świętą wspólną z parafianami. Eucharystię sprawowali księża moderatorzy Ruchu Światło-Życie sanockiego Rejonu. Przed błogosławieństwem, do Domowego Kościoła, uroczystości zostały przyjęte nowe pary małżeńskie. Przyjmując zapaloną świecę składali słowa obietnicy trwania w Ruchu Światło-Życie.

Uczestnicy

Fot. Grzegorz Langenfeld

2 Niedziela po Narodzeniu Pańskim – 05.01.2014

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś o godzinie 17.00 nabożeństwo różańcowe połączone ze zmianą tajemnic różańcowych oraz łamanie się opłatkiem. Będzie też opłatek dla grup parafialnych.

2. Jutro Uroczystość Objawienia Pańskiego czyli Trzech Króli. W tym dniu błogosławimy krede i kadzidło. Chrześcijański obyczaj każe w tym dniu wypisać na drzwiach naszych domów inicjały imion Trzech mędrców: **KACPER + MELCHIOR + BALTAZAR** (K+M+B = 2014) oraz bieżący rok. Msze święte w tym dniu odprawimy w porządku nie-

dzielnym.

3. Podajemy plan wizyty duszpasterskiej. We **wtorek** nawiedzimy Parafian mieszkających przy ul. Kazimierza Wielkiego, Lenartowicza, Modrzewskiego; we **środe** – ul. Mickiewicza, Sobieskiego (numery od 1 – 16); we **czwartek** – ul. Sobieskiego pozostałe numery; w **piątek** – ul. Kościuszki (numery parzyste); w **sobotę** – ul. Matejki, Rymanowska (numery parzyste), Wiejska i Dmowskiego. Koledę rozpoczynamy o godzinie 16.00, zaś w sobotę od godziny 9.30.

4. Dzisiejsza składka, jak zawsze

w pierwszą niedzielę miesiąca, przeznaczona jest na Seminarium Duchowne w Przemyślu, a jutrzejsza na misję. Za każdą ofiarę z serca dziękujemy.

5. Towarzystwo Społeczno – Kulturalne w Sanoku serdecznie zaprasza na Koncert Noworoczny w wykonaniu Chóru „Gloria Sanociensis” oraz Zespołu Smyczkowego „Con Amore”, jaki odbędzie się w przyszłą niedzielę – 12 stycznia – w Sanockim Domu Kultury, o godzinie 17.00. W imieniu Towarzystwa zaprasza prezes mgr Antoni Wojewoda.

Intencje w tygodniu

Od 6 do 12.01.2014 r.

Poniedziałek – 6.01 Uroczystość Objawienia Pańskiego

6.30 za parafian

8.00 + Karol

9.30 w intencji Agaty i Mariusza w 4r. ślubu

11.00 dziękczynno – błagalna w 13 rocznicę ślubu Krystyny i Krzysztofa z prośbą o Boże bł. i opiekę Matki Bożej

12.30 + Edward Iwaniuk 4 r. śm.

16.00 Ludwik i Emilia

18.00 + Karol

Stróże: + Marta i Józef (greg.)

Płowce: + Czesław

Wtorek – 7.01

6.30 + ks. Antoni Dudek

7.00 + Bronisław Dubis int. od siostry Marii z rodziną

7.30 1. + Adolfina Kolbusz

2. + Józef

18.00 1. + Marta i Józef (greg.)

2. + Marta 24 r. śm. i ++ rodzice

3. + Joanna Grzesiak

Środa – 8.01

6.30 + Seweryna i Michał

7.00 1. Dziękczynna za szczęśliwą eme-

ryturę Marii

2. + Józef

7.30 1. + Marta i Józef (greg.)

2. ++ z rodziny Boba

18.00 1. + Aleksander Chojnowski 30 r. śm.

2. + Julian Sokół 15 r. śm.

Czwartek – 9.01

6.30 + Wanda i Michał Jadczyzyn

7.00 + Czesława (f)

7.30 1. + Marta i Józef (greg.)

2. + Maria i Władysław i ++ Rodzice męża Stefania i Ryszard

18.00 1. + Maria Pełśniarska

2. za Ojczyznę, biskupów, kapłanów i dzieło Radia Maryja

Piątek – 10.01

6.30 o uwolnienie od zła

7.00 + Marta i Józef (greg.)

7.30 1. O nawrócenia Danuty i jej rodziny

2. o zdrowie i potrzebne łaski dla załatwienia ważnych i trudnych spraw dla Jakuba

18.00 1. + Jan, Władysława (f), Michał i Michał

2. o uzdrowienie międzypokoleniowe

Sobota – 11.01

6.30 + Paweł oraz o ulgę cierpienia i rozłąki dla najbliższych

7.00 + Marta i Józef (greg.)

7.30 1. + Bronisław Dubis int. od siostry Marii z rodziną

2. + Zygmunt i Wojciech

18.00 1. + Jadwiga Furmankiewicz od Zofii i Zygmunta Podulka

2. + Stefania, Jan, Mieczysław

3. + Aleksander i Janusz Mierzwa

Niedziela – 12.01

6.30 + Wojciech i Stefania

8.00 1. Za parafian

2. za dusze w czyśćcu cierpiące, a szczególnie za tych, którzy każdego dnia oddają życie za Pana Jezusa

9.30 + Stanisława (f) 27 r. śm. oraz + Stefan i Janina

11.00 + Marek Sitek

12.30 + Bożena Szajnowska

16.00 w intencji Sióstr z Róży św. Zygmunta Gorazdowskiego

18.00 + Jadwiga Furmankiewicz od rodziny Feretów i Winiarczyków

Stróże: + Marta i Józef (greg.)

Płowce: + Andrzej i Grażyna

Redaguje zespół: ks. Andrzej Skiba, ks. Tomasz Grzywina.

Redaktor techniczny: Stanisław Rocha.

Adres redakcji: ul. Grzegorza 5, 38-500 Sanok;

www.fara.sanok.pl oraz **www.esanok.pl/kamery_sanok**

email: farasanok@interia.pl

Zródła zdjęć: zdjęcia własne i internet.

Wydawca: Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku **Tel:** 0 13 463 19 98.

Druk: www.drukpiast.com

Góra
Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku